

Til Slutning vil jeg sige, at jeg tror ikke, jeg tager fejl, naar jeg karakteriserer det ærede Medlems Stilling til Sygekasserne saaledes, at naar han blot kan faa Sikkerhed for, at Arbejderne, ligegyldigt hvor høj Indtægt de har, kan blive i Sygekasserne med Statstilskud, interesserer det ham mindre, om en Mængde Husmænd, som har sparet sig noget sammen og faaet en lille Ejendom, bliver sat ud. Det er i det hele kun Arbejderne med de høje Indtægter, som interesserer det ærede Medlem; saa kan Husmændene faa Lov til at sejle deres egen Sø — det vil sige ud af Sygekasserne.

Ordføreren (Kierkegaard): Da Delegeretmødet holdtes den 27. November, stod det overfor Spørgsmaalet: faste Grænser, og disse faste Grænser tog Delegeretmødet Afstand fra, men det næste Delegeretmøde vil ikke komme til at staa overfor Spørgsmaalet: faste Grænser, men overfor Spørgsmaalet: Grænser, der som Regel skal være gældende, men hvorfra der kan afviges. Derfor var det, jeg udtalte, at det næste Delegeretmøde sikkert vil stille sig anderledes end det, der blev holdt den 27. November, og ikke af den Grund, som det ærede Medlem for Præstø Amts 2den Valgkreds (Stauning) udtalte, at der var blevet bevilget nogle flere Penge til Sygekasserne. Jeg tror ikke, at de delegerede sælger deres Overbevisning for Penge, men jeg tror, at naar de delegerede faar rigtigt at se, hvad Sagen drejer sig om, skal de nok stille sig paa den Side, hvorpaa Venstre her i Tinget har stillet sig.

Stauning: Jeg tror, at den Forklaring, den højtærede Ordfører nu gav, er en fuldkommen Vildfarelse. Sygekasserne staa, næste Gang de holder Delegeretmøde ligesom i November Maaned, overfor et Lovforslag med faste Indtægts- og Formuegrænser. Der er kun den Forskel, at nu er disse Grænser blevet betydeligt ringere, end de var, da de delegerede i November stemte om, hvorvidt de kunde tiltræde den højtærede Ministers Lovforslag.

Jeg maa udtale min Glæde over, at den højtærede Minister erkendte, at det var muligt for en Minister at udstede et Cirkulære, hvorved Satserne for, hvem der

kunde være Medlemmer, blev sat op. Altsaa, naar den højtærede Minister har Medlidenhed med visse af de paa Listen opførte, kan den højtærede Minister ved et Cirkulære skaffe dem Adgang til at forblive i Sygekasserne den Dag i Morgen, om han ønsker det.

Ministeren mente, at det var ham, der havde Æren for § 6. Jeg erkender, at der forelaa et Forslag fra Ministeren, ifølge hvilket Medlemmer, som gik over de fastsatte Grænser med 600 Kr., kunde blive i Sygekasserne, men hvis de gik over med 700 eller 800 Kr., kunde de ikke blive der, saa skulde de enten udtræde eller være kun bidragydende Medlemmer. Altsaa en Mand paa Landet, hvis Indtægt stiger til 1,400 Kr., kunde, hvis han var ugift, efter Ministerens Forslag ikke forblive i Sygekassen, men han kan det efter den nu foreslaaede Affattelse af Paragraffen, og det har jeg foreslaaet straks, da Sagen kom til Forhandling. Hvor vidt Ministeren eller andre skal have Æren derfor, er mig komplet ligegyldigt. Jeg vil blot værgé mig overfor den Paastand, Ministeren fremsatte, at jeg skulde have nogen som helst Skyld i, at de Medlemmer, der var satte ud eller skulde sættes ud, ikke kunde faa Lov til at forblive i Sygekassen.

Saa vil jeg blot tilføje, at Ministerens Udtalelser om Husmændene passer aldeles ikke, for det, jeg har nævnt, rammer i lige i saa høj Grad Husmændene som Arbejderne, og en Tjenestekarl med 850 Kr. i aarlig Indtægt, Kost og Logis o. s. v. indbefattet, kan ikke regnes blandt de højt lønnede Arbejdere, jeg skal staa som Talsmand for. Jeg er Talsmand for saadanne Tjenestekarle saavel som for de mange Husmænd, som jeg selvfølgelig regner til Arbejderne.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1—3 til § 6 af Ordføreren (se ovenfor)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 4 til § 20 af Ordføreren

vedtoges uden Afstemning.